

جواد مجابی

پژمان موسوی

که خود او بزرگ‌ترین بود. برای استادی که مکتب تاریخ نگاری اش و پیش‌داوری‌های تاریخی واقعت وضعیت بیمار و همین موضوع هم سختی که درگیرش داشت، می‌دارد؛ سر بلند جلوی آن سر خم نکرد. تحمل وضعیت بیماری و مال‌آور و از همین رو، بخوی سعی در تسکین دارند تا پرویز رجبی هر از باز، باید، بهبودی استادی

بهاره رهنما

فریدون مجلسی

پوریا سوری

بعد رو به استالین کردم و مدارا جویانه گفتم: حالا فهمیدی چرا «تیکیتا» رو نمی‌شناختم؟
عمو ژوزی:
استالین که با شنیدن «عمو ژوزی» نرم شده بود، به حالت دلجویی به سمت آمد و گفت: یعنی از شوروی بزرگ به شما هیچی نگفتن! گفتم: ژوزی جون! والا ما از روس جماعت که خبر و خوشی دیدیم- تینون بر نخوره-ا. شما سرخ و سفیدهای مو حتیای ما سر جمع چنتایی قرارداد ترکمانچای و گلستان رو خوندمید- و البته اس ۳۰۰ (ایبن یکی رو توی روزنامه دیدم) که تازه همینام هم کلی شک و تردید توش هست. به قول قدما، تاریخ رو ملت‌های بی‌پرو می‌نویسن! تاریخ ما مدام از نو نوشته شده و خد به هر کسی هم چیزایی رو که دوس داشته گذاشته و آوایی رو که نه ریخته دوس! مثل همین آقای محترم- محمدرضای بی‌سلسله!